

2025/48

10.1.2025

DECYZJA RADY (UE) 2025/48

z dnia 28 listopada 2024 r.

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany tego układu poprzez zastąpienie protokołu 4 dotyczącego określenia pojęcia „produktów pochodzących” oraz metod współpracy administracyjnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwany dalej „układem”) został zawarty przez Unię na mocy decyzji Rady i Komisji 2000/384/WE, EWWiS ⁽²⁾ i wszedł w życie w dniu 1 czerwca 2000 r. Układ zawiera protokół 4 dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej (zwany dalej „protokołem 4”).
- (2) Zgodnie z art. 39 protokołu 4 Rada Stowarzyszenia, ustanowiona na mocy art. 67 Układu (zwana dalej „Radą Stowarzyszenia”), może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień protokołu 4.
- (3) Na swoim następnym posiedzeniu lub w drodze wymiany listów Rada Stowarzyszenia ma przyjąć decyzję dotyczącą zmiany Układu poprzez zastąpienie protokołu 4.
- (4) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia, gdyż decyzja Rady Stowarzyszenia będzie wywierała skutki prawne.
- (5) Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽³⁾ (zwana dalej „Konwencją”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady 2013/94/UE ⁽⁴⁾ i weszła w życie w odniesieniu do Unii w dniu 1 maja 2012 r. Państwo Izrael (zwane dalej „Izraelem”) również jest Umawiającą się Stroną Konwencji.
- (6) W Konwencji zawarto postanowienia dotyczące pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej na mocy odpowiednich umów zawartych między Umawiającymi się Stronami Konwencji. Konwencja ma zastosowanie bez uszczerbku dla zasad określonych w tych odpowiednich umowach.
- (7) Art. 6 Konwencji stanowi, że każda z Umawiających się Stron podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia skutecznego stosowania Konwencji. W tym celu Rada Stowarzyszenia powinna przyjąć decyzję o zawarciu w protokole 4 odesłania dynamicznego do Konwencji, tak aby odnosił się on zawsze do najnowszej obowiązującej wersji Konwencji.
- (8) Decyzją (UE) 2019/2198 ⁽⁵⁾ Rada poparła zmiany Konwencji przewidujące wprowadzenie nowego zbioru zmodernizowanych i bardziej elastycznych reguł pochodzenia (zwane dalej „zmianami Konwencji”). Zmiany Konwencji wejdą w życie w dniu 1 stycznia 2025 r. W oczekiwaniu na wejście w życie zmian Konwencji Unia i Izrael zasygnalizowały wolę możliwie jak najszybszego rozpoczęcia dwustronnego stosowania nowych reguł jako alternatywy, równoległe do obecnych reguł.
- (9) Podczas posiedzenia technicznego, które odbyło się w Brukseli w dniu 5 lutego 2020 r., większość Umawiających się Stron Konwencji zgodziła się wdrożyć – na zasadzie przejściowej i dwustronnej oraz w oparciu o zmiany Konwencji – alternatywny zbiór reguł pochodzenia (zwany dalej „regułami przejściowymi”). Reguły przejściowe obowiązują równoległe z regułami przewidzianymi w Konwencji w oczekiwaniu na wejście w życie zmiany Konwencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 21.6.2000, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja Rady i Komisji 2000/384/WE, EWWiS z dnia 19 kwietnia 2000 r. w sprawie zawarcia Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony (Dz.U. L 147 z 21.6.2000, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2013/94/UE z dnia 26 marca 2012 r. w sprawie zawarcia Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 3).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/2198 z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej we wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia w odniesieniu do zmiany konwencji (Dz.U. L 339 z 30.12.2019, s. 1).

- (10) Stosowanie reguł przejściowych zapewnia dostosowanie przepływów handlowych i praktyk celnych w oczekiwaniu na wejście w życie zmiany Konwencji.
- (11) Od dnia 1 września 2021 r. między niektórymi Umawiającymi się Stronami Konwencji ⁽⁶⁾ wszedł w życie szereg dwustronnych protokołów w sprawie reguł pochodzenia, na podstawie których to protokołów, w oczekiwaniu na wejście w życie zmiany Konwencji, zastosowanie mają reguły przejściowe.
- (12) Na początku 2021 r. Unia przesłała Izraelowi propozycję dotyczącą reguł przejściowych. Na 11. posiedzeniu Podkomitetu ds. Współpracy Celnej i Opodatkowania, które odbyło się w Brukseli w dniu 12 stycznia 2023 r., Izrael poinformował Unię, że reguły przejściowe mogłyby zostać przyjęte pod warunkiem zapewnienia systemu „przenikalności”. W świetle propozycji Izraela pierwotny wniosek Unii stał się nieaktualny. Unia powinna zatem ustalić zaktualizowane stanowisko, które ma być zajęte w Radzie Stowarzyszenia w odniesieniu do reguł przejściowych.
- (13) Celem reguł przejściowych jest wprowadzenie mniej rygorystycznych reguł ułatwiających uzyskiwanie przez towary preferencyjnego statusu pochodzenia. Ponieważ reguły przejściowe są zasadniczo mniej rygorystyczne niż reguły określone w Konwencji, to towary spełniające reguły pochodzenia określone w Konwencji mogłyby również kwalifikować się jako produkty pochodzące na podstawie reguł przejściowych, z wyłączeniem niektórych produktów rolnych klasyfikowanych w działach, 2, 4–15 i 16 (z wyjątkiem przetworzonych produktów rybołówstwa) oraz w działach 17–24 nomenklatury Zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów w wersji z 2022 r., regulowanej przez Międzynarodową konwencję w sprawie zharmonizowanego systemu określania i kodowania towarów ⁽⁷⁾, ze zmianami.
- (14) Reguły przejściowe mają zastosowanie równoległe z regułami pochodzenia określonymi w Konwencji, tworząc dwie odrębne strefy kumulacji pochodzenia. Z tego względu w protokole 4 należy dodać postanowienie dotyczące ogólnego stosowania przenikalności między Konwencją a regułami przejściowymi.
- (15) Stanowisko Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia powinno zatem opierać się na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany tego układu poprzez zastąpienie protokołu 4 dotyczącego określenia pojęcia „produktów pochodzących” oraz metod współpracy administracyjnej, opiera się na projekcie decyzji Rady Stowarzyszenia dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia i wygasa z dniem 31 grudnia 2025 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2024 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

NAGY M.

⁽⁶⁾ Unia Europejska, Islandia, Konfederacja Szwajcarska (w tym Liechtenstein), Królestwo Norwegii, Wyspy Owcze, Państwo Izrael, Jordanijskie Królestwo Haszymidzkie, Palestyna (użycie tej nazwy nie może być interpretowane jako uznanie państwa Palestyna i pozostaje bez uszczerbku dla stanowisk poszczególnych państw członkowskich w tej kwestii), Republika Albanii, Bośnia i Hercegowina, Kosowo (użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa), Republika Macedonii Północnej, Republika Serbii, Czarnogóra, Gruzja, Republika Mołdawii i Ukraina.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 198 z 20.7.1987, s. 3.